

ק:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

(א) ער' חס' פוט' סה:
ד'ה כ'ה סכר' (ב) כ'כ
ד'ה: (ג) כ'ק סה: (ד) סס
לעיל (ד) טו: (ה) סכר' סה:
(ו) סכר' (ז) סה:
(ח) לעיל טו: כ'ק (י) סה:
(יא) לעיל סה:
(יב) כ'כ סה: (יג) סס:
(יד) סכר' סה:
(טו) כ'כ סה: (טז) סס:
(יז) דכר' סה:
(יח) כ'ל סה: (יט) סס:
ד'ה ד'ה פכר' וס'ס חס'
ס'ס ס'ס פכר' וס'ס חס'
ס'ס חס' כ'כ סה: ד'ה
ס'ס: (א) וס'ס ס'ס:
(ב) סס: (ג) וס'ס ס'ס:

וסף רש"י

[illegible]

(א) באילן הנוטע בחור חמשים
 העיר קדמה קוץ ואיש נטן דמים
 קוץ קוץ ואיש נטן דמים אלמא קוץ
 קוץ דרי קדם אילן גמי קמי יוון
 כי מספאן לן אחרין קוץ ממה
 נפשו שרי עליך לעשות נמא
 הספא מוטע על הדמים ולא עי
 האילן דאילן גמי אילן הספא
 של יחד קמי בני אילן ודאי דרי
 אם הכור קדמה קוץ ונטן דמים
 אם האילן קדם לא קוץ (י) מן גמי
 ספא וקדם וספא וקדם דעיר טעמא
 אלמא גמי ספא אילן דעיר טעמא
 משום דממה נפשו עומד לקצירה.
 ויכא גמי בין יומים השבוע ויין
 אכרין השבוע דינו לטול קרקע עין
 השבוע ואם היומים השבוע מעלה
 לן השבוע בדמים דלקמיה הלך
 גמי דארעא עם השבוע ממה נפשו
 נמא היומים חובצין להוא ממט
 ועליה דרביא: **בארעא מסלקין**
 לה. יבצין לה גריוא דארעא שיעור
 שמייה: **ושעלין אותן.** מן הקרקע:
 דמים. ולא שקלי דארעא גופיה
בכור לפשוט. בכור ופשוט השבוע
 קרקע קודם שחלקו וקפיל (ב) 77
 קד.) שאין הכור נוטל פי שנים
 בשבוע השבועי נכסים לאחר מיתת
 אכרין דהוא ליה ראי ואין הכור
 נוטל הכורה בכורא דמכר בכל ארעא
 ימא לא (ו) וכשהן באין לחלק נוטל
 בכור פי שנים בקרקע שהיא משותפת
 ושמין את השבוע ונטן לפשוט רביע
 ואחר מנוי לו בשבוע בחלקו חלקו
 של זה: **וכן בעל חוב ליומין.** וכן
 בעל חוב שקדם שער הלאחרו שטר
 מחק של לקוחות טורפה משן עת
 מה שהשיבו וסל לן שבת ועת
 דמים. וטעמא דכולהו משום דמקרא
 ארעא דריה הוא ואין לו לטפס
 למכור לן קרקע של בשביל השבוע
 אם יש בידו שעות ולקמן מוקי לה
 בקרקע שנעשית לו אפומיקי: **הנוגע**
לכחפים. כריכין לקרקע דבר מועט
 דאילן ואין כריכין קרקע הוו להו
 פירות ולא מקורו שכן ובעל חוב
 גובה השבוע קאמר ולא פירות גמורין
 דאחרין כפ"ק: **הניחא למ"ד.**
 פלוגתא במסכת תרומות א"ה: **הנוגע**
אי אים ליה וזו ללוקח. שיעור מים
 ההוב: **שפיר.** ארעא למימר דארעא
 מעיקרא דריה הואי והוא דנחת לה
 שלא ברשות שקל שבתא בזיו ולא
 בארעא הואיל והוא מסק ביה שיעור
 אפומיקי: **המנין שפיר יום**

בין לענין שבויה שחקו לו חכמים
(ד) אלא משום לא חלין פשלה סביר
הוא ובין לענין שאינו עובר עליו משום
הלא. אמוראי מפרשי לא בגמ' : סביר
הוא עובר עליו : לא בלילה. שכלתה
הוא ואינו עובר עליו בבוקר עד למחרת
איננו משכלתה אלא בסוף. דאמר
הוא משעבד לא לשביר יום עד ששקע
ירמיתו וכן לא חלין גמי לא חוקיקה
אלא עד הבוקר דכתיב (שמות לד)
י שלא סביר. ולא קרינא סביר גביה :

ספק. כצנא בתרא ודף
סמוך לעיר וקמני התם א
ספק זה קדם ספק זה ק
דבין הכי ודבין הכי למחז

סבר רבי חנינא למימר ארעא בחזקת יתמי קיימא ועל בעל חוב להביא ראיה אמר להו' הווא סבא הכי א"ר יוחנן ^אעל היתומים להביא ראיה מאי מעמא ארעא כיון דלגובינא קיימא כמאן דגביא דמיא ועל היתומין להביא ראיה אמר אביי אף אפ' נמי חנינא ^בספך זה קדם וספך זה קדם קוצץ ואינו נותן דמים אלמא כיון דלמיקץ קיימא אמרינן ליה אייתי ראיה ושקול הכא נמי האי שטרא כיון דלגובינא קיימא כמאן דגביא דמיא ועל היתומים להביא ראיה אייתו יתמי ראיה דאינהו אשכחו סבר רבי חנינא למימר כי מסלקינן להו' בארעא מסלקינן להו' ^גולא היא ברמי מסלקינן להו' מדרב נחמן ^דדאמר רב נחמן אמר שמואל שלשה שמין להם את השבח ומעלין אותן ברמים ואלו הן יבבור לפשוט ויבעל חוב וכתובת אשה ליתומים ^הויבעל חוב ללקוחות א"ל רבינא לרב אשי למימרא דסבר שמואל בעל חוב ללקוחות ^ו וימי אית ליה שבחא ללוקח ^ז והאמר שמואל בעל

חוב גובה את השבח וכי תימא לא קשיא
 בשבח שאין מגיע לכתפים והא' מעשים
 פ' בשבח המגיע לכתפים לא קשיא הא
 ששכחא אלא דלא מסמך ביה שיעור ארעא
 עא ושכחא דיהיב ליה זוזי ללוקח ומסלק
 [זוזי] ללוקח לא מצ' מסלק ליה בלעל חוב
 ללוקח מצ' מסלק ליה בלעל חוב ונימא
 דלך מכולא ארעא השתא דלית לי זוזי הב
 ור שבחאי הכא במאי עסקינן כגון דשווי
 דך פרעון אלא מזו: **מתני'** 'המקבל שדה
 באותו זמן השביעית מן המגין קבלה הימנו
 מן השביעית מן המגין 'שכיר יום גובה כל
 היום 'שכיר שעות גובה כל הלילה וכל
 שכיר שנה שכיר שבוע יצא ביום גובה
 הלילה וכל היום: **גמ'** 'מגין לשכיר
 תלין פעולת שכיר אתך עד בקר ומגין לשכיר
 יומיו תתן שכרו ואימא איפכא 'שכירות אינה
 מע שנאמר לא תלין פעולת שכיר אתך איני
 דך 'מלמד שאינו עובר אלא עד בקר ראשון
 'עובר משום כל תשואא אמר רב יוסף מאי
 ב' ומחר אתן ויש אתך ת"ד: 'האומר לחבירו
 עוברין משום כל תלין זה לפי שלא שכן
 וזה

ויבוא לערב גובה כל היליה כל היליה הוא זמן נביא
יו שאני עובר עליו משום לא תבא עליו השמש ודברים
שישאל ממלאכיו בנזקק: **גובה כל היום**. בין לענין שבו
ה. ובגמרא יליף לה: **סביר שעות**. גובה כל היום וכל
ירוחו לנזקק אלו ביום: **גובה כל היום**. וכן משקפה
(ד) רמין דמכסה פועלו משתמךן הוה ליה שפיר ליה
ללא חלין בשפיר לילה ולא תבא בשפיר יום: **ספירות**
(ה) ספירות שנה זו משתלמת בתחילת שנה אחרת אלמלא
בשפיר לילה חוקמיה שנשחעד לו לנזקק משכלתה ש
עד הנזקק: **משמשה שנאמר מרו**. שאין חלין קרייה
לילה הוא: **מלי קרסה**. היכא מרסו: **משה**: זה ה

ספר ר' חנינא לסימך בארעא מסל
 דעל היתומין להביא ראיא
 חוב והיינו כשעשה אפותיקי בדמסר
 שדה חבירו ונטעה שלא ברשות דפס
 אם השבח ו"ל דמיון שיהי ההכרח

נחמק אביהם מחלה ועדיין לא
ינחם מרשוקן עדיין מירד למק
שדה חכירו ונעשה שלם בדרוש א"י
יורד למקן שדה חכירו ומי היה
סבור דמסקלין ליה בארעא:
יבא ביהמה גובה ב"ה הדיא וב
היום. וכן ברשא בשכיר
שעות ללילה א"ש ש"א ממלאכחו
ועוד לילה גובה כל היום ואינו עובר
בכל תלין בעמוד השחר ללילה משמע
כל הלילה חז' השכירות אלא לן כל הלילה
וא"ש ל"א ילין דחלל חגי (שמות כ)
הוא בעמוד השחר גרידא שאם העלה
אמורים על גבי המזבח בתחילת
הלילה והורידו לפני עמוד השחר
ונספלו בלילה כדאמרין בזה
דף (טו.) ו"ל מפני שהן ראוין להקריב
בתחילת הלילה קרינא ביה לילה
אפילו בעמוד השחר דזבח ועוד
דבפרק שני דזבחים (דף כ:) משמע
גבי קידוש ידים ורגלים ומי כיור דעמוד
השחר פוסל בלילה אפילו לא התחיל
לילה אלא לאחר תחילת הלילה:
אמר

כאן בשבת המגיע לכתפים
בכל יום וקא מנבי שמאל
דמסיק ביה כשיעור ארעא
ושבחה וכי לא מסיק שיעור
ליה הניחא למ"ד י"א אית
שפיר אלא למ"ד אית ליה וזו
אי הוו לי וזו הוה מסליקנא
לי גרוא דארעא בארעאי ש
ניהליה אפותיקי דא"ל לא יד
מחבירו לשבוע אחד בשבע
שבע שנים בשבע מאות וזו
הלילה = שכיר לילה גובה
היום = שכיר שבת שכיר ח
כל היום יצא בלילה גובה
יום שגובה כל הלילה ת"ל יל
לילה שגובה כל היום שנאמר
משתלמת אלא בסוף ת"ד ממ
יודע שעד בקר מה ת"ל עד
בלבד מבאן ואיך מאי אמר
קראה יאל תאמר לרעד לך
צא שכור לי פועלים שניהן

נובה כל הילנה: שריר שפעולתו ליר
שריר בזמנו הוא (שבע וטעמים) בין
אמן עד בקר (ויקרא טו): שריר ליל
לא תלין אלא תאסוף לא תחב עניו ה
שבע: שמיטה: אלא ציוס. שכלה
שמירותו כלילה: נובה כל הילנה וכל
שקיעת החמה: גמ' אישור אלא.
לחציה נשך (נעיל טה) כשריר שנה שב
החמה וכי כחיו לא תחב עניו כרח
השריר לילה דהא לא משמחעד ל
ולא ילין לבקר וכל ילינה שזמחה ל

[illegible]

תורה אור השלם

ו לא תעשק את רעך
ולא תגול לא תלך
פעלת שכיר אתך עד
בקר: ויקרא יט ג
2 ביום תתן שכרו ולא
תקבו עליו השמש כי
הוא הוא ואילו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא
עליך אל ה' וזהו כך
חטא: דברים כ טו
3 אל תאמר לרעך לך
שוב ומר: אתן ויש
אתה: משלי א כח

הגהות הב"ח

(א) גם' דסכר שמואל
נפ"ח ללקוחות יחיד
שבתא ומי אית:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com